

[Aase Olesen]

Jeg tror ikke, at hr. Glistrup kommer godt fra at udnævne mig til at være noget specielt, fordi jeg har en lønkonto. Hr. Glistrup siger, at vi skal lovgive for den danske befolkning, ikke for nogle forskruede kvindesagskvinder. Det kan jeg være ganske enig i, hvis jeg kendte nogle forskruede kvindesagskvinder. Jeg vil gerne sige til hr. Glistrup, at 90 pct. af mødre til småbørn i dag i Danmark har hvervsarbejde og dermed højst sandsynligt en lønkonto og dermed naturligvis også rentetilskrivninger, hvis det var det, der skulle være noget så exceptionelt. Dermed er de udsat for den mekanisme, som jeg ganske kort kom ind på i mit svar til hr. Hagen Hagensen. De er udsat for et pres fra familien og fra samfundet til at tage deltidsarbejde. Det er udmærket, når man har børn, men det er ikke udmærket, at det samme pres ikke ligger på fædrene. Det gør det bl. a. ikke, fordi det er en dårlig forretning, at mænd går hjemme og tager deres del af ansvaret for børn og hjem, fordi de har en lavere trækprocent – alt andet lige – end kvinderne.

Jeg skylder ikke hr. Glistrup nogen forklaring på, hvorfor jeg giftede mig for næsten 28 år siden, men da levede jeg under den rigtig gammeldags sambeskatning. Der kunne jeg sætte mig hen og regne ud, da jeg ventede mit første barn, at hvis jeg gik hen i min skole og underviste, tjente jeg 50 øre i timen, så både min revisor og min mand kunne godt regne ud, at det var en dårlig forretning, hvis det var ham, der skulle blive hjemme og passe barnet. Helt så slemt er det ikke i dag, men mekanismen er der. Hvis ikke hr. Glistrup ved noget om det, skulle han tage og læse om, hvordan kvinders muligheder på arbejdsmarkedet er, og hvordan deres karrieremulighed er. Der er nemlig en nøje sammenhæng mellem fuldtidsarbejde og karrieremulighed, sådan som vi har indrettet samfundet i dag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Åk ja, samtidig med at fru Aase Olesen giftede sig, skrev jeg en lang afhandling netop om problemet og påpegede det urimelige i den daværende sambeskatning. Den kan fru Aase Olesen låne på biblioteket. Det problem blev altså bare løst i 1970. De problemer, som vi nu taler om, drejer sig om hu-

struen, der får en rentetilskrivning på bankbogen. I så at sige alle tilfælde – skal vi sige 92–94 pct. af tilfældene – vil det være sådan, at efter ministerens forslag vil skatten blive præcis den samme på den rentetilskrivning som i dag. Det, der skal ud af ægtefællernes økonomi, vil blive præcis det samme, hvis man gennemfører ministerens forslag, som under den nuværende ordning. Der vil bare komme umådelig meget større administrationsudgifter og umådelig mange bureaukratudgifter, og det er det ikke værd, for det skal betales af præcis de samme skatteydere.

Men som ministeren helt rigtigt påpegede, er det, der tæller noget, ikke renteindtægterne, det er rentefradragene, for dem er der nu engang flest af hos de skattepligtige personer. For så vidt angår rentefradragene er det således, at det er nu engang en fællesudgift, der skal udredes af familien. Det har ikke noget som helst at gøre med, om den ene ægtefælle laver lidt mere tegnearbejde på sin tegnestue, eller om den anden ægtefælle går hen og underviser i en skole, men det har noget at gøre med, at beløbene skal udredes af den fælles økonomi.

Hr. Bernhard Baunsgaard begyndte med sin sædvanlige drift efter at finde undtagelsestilfældene og særtilfældene straks at angribe min betragtning om, at den danske skattelovgivning taget over en kam nok på grund af personfradragsoverførslen begunstiger ægteskabet fremfor dem, der lever uægteskabeligt, ved at fremdrage nogle tilfælde, som dækker efter statistikken – der, bevares, er 2–3 år gammel – en 5–6 pct. af ægteskaberne. Det er bare ikke det typiske. Det samlede billede er, at efter 1970 og specielt i dag er sambeskatningen ikke nogen byrde for ægtefællerne, det er en belønning af ægtefællerne.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Personfradraget udgør jo 15.000–16.000 kr. i dag, og man får godskrevet skatteværdien på første skalatrin af det. Alle kvinder, der tjener en 15.000–16.000 kr., bruger deres eget personfradrag. For alle unge ægtepar er det mellem 90 og 95 pct. Men man kan selvfølgelig godt tale om, at de 90–95 pct. er særtilfælde. For en 15–20 år siden ville der have været hold i betragtningen. Man har jo ikke ændret mønsteret i de ældre ægteskaber, i